

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 יוני 2012

ת"פ 8256-05-11 מדינת ישראל נ' קדץ ואח'

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יעל ענתות המאשימה

נגד

1. אפרים קדץ
2. אייל עדן
- ע"י ב"כ עו"ד נויט נגב ו/או גל הררי-
גולדמן ו/או ליזי שובל
3. קרן עטיה
4. יניב עטיה
5. חווה עטיה
- ע"י ב"כ עו"ד רותי ליטבק
6. נחום גרטנר
- ע"י ב"כ עו"ד ניר רשף

הנאשמים

כתבי עת:

["האיסור בדבר ניצול מידע-פנים", עיוני משפט, כרך טו 481](#)

חקיקה שאוזכרה:

[חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968: סע' 52, 52ג](#)[חוק העונשין, תשל"ז-1977: סע' 40ג\(א\), 40ג\(ב\), 40ה, 40ו, 40ז, 40ט, 40ט\(א\), 40יא, 40יג\(א\), א'1 לפרק ו'](#)

גזר - דין נאשמים 6-2(להלן: "הנאשמים")הרקע הכללי וכתב האישום :

1. הנאשמים 2, 3, 4 ו-5 הורשעו על פי הודאתם באישום השני, כמפורט בכתב האישום. הצדדים לא הגיעו להסדר או להסכמה כלשהי לעונש.
2. על פי המפורט בחלק הכללי של כתב האישום, חברת אלספק הנדסה בע"מ (להלן: "אלספק") הינה חברה ציבורית שניירות הערך שלה הוצעו לציבור ונסחרו בבורסה לניירות ערך, כאשר עיסוקה של החברה בעצמה, או באמצעות חברות בת, הינו פיתוח, ייצור, הרכבה ושיווק של מוצרים בתחום שיפור איכות החשמל.
3. בראשית שנת 2008 החלה חברת אלספק לפתח מוצר שנועד להתמודד עם דרישה חדשה בחוק הספרדי, הנוגעת לשוק החשמל. בעקבות ניסוי מוצלח שביצעה החברה במערכת שכזו, היא פתחה במשא ומתן עם רוכשים פוטנציאליים בספרד, במסגרתו נדונו הסכמי רכישה של המערכת תמורת סכום של למעלה משישה מיליון אירו. מצד אלספק ניהל את המו"מ בעל השליטה בחברה, יורם הררי (להלן: "המנכ"ל"), שהיה הדמות הדומיננטית בפיתוח המערכת ושיווקה.
4. בחודש מרץ 2009 חלה התקדמות ממשית במגעים לעסקה וביום 25.3.2009 נפתרה הסוגיה העיקרית שעיכבה את החתימה על ההסכמים, כך שלמחרת היום פנה המנכ"ל לרוכשים והציע מועד לחתימה על ההסכמים, ובהמשך נקבעה פגישת חתימה ליום 1.4.2009, בספרד.
5. בעקבות השלב המתקדם במשא ומתן, דיווחה אלספק ביום 31.3.2009, במסגרת הדוח התקופתי לשנת 2008, כי היא מנהלת מו"מ עם חברות בספרד לאספקת המערכת. בדיווח ננקטה גישה שמרנית, תוך ציון העובדה שהמערכת טרם קיבלה את כל האישורים הנדרשים וכי הרוכשים בודקים במקביל פתרונות נוספים ושאינן כל וודאות איזה מהמשאים ומתנים יבשיל לכלל הסכם.
6. ביום 1.4.2009, יום לאחר פרסום הדוח התקופתי, נפגש המנכ"ל עם חלק מהרוכשים בברצלונה וחתם על ההסכמים האמורים (שלושה במספר). יומיים לאחר מכן, דהיינו ביום 3.4.2009, נפגש המנכ"ל עם יתר הרוכשים במדריד והשלים את יתר החתימות על ההסכמים. בעקבות כך, פרסמה אלספק ביום 5.4.2009 דוח מידי לפיו חתמה על שלושה הסכמים עם הרוכשים לאספקה והרכבה של המערכת.

7. לפני פרסום הדוח המיידני, בתקופה שבין יום 30.3.2009 ליום 2.4.2009, עלה שער מניית אלספק בשיעור חד של כ- 49% (משער של 308.3 אג' לשער של 460.7 אג'). לאחר פרסום הדוח המיידני הוסיף ועלה שער המניה בשיעור של 5.8% משער הבסיס.
8. בתקופה שבין יום 25.3.2009 ועד פרסום הדוח המיידני ביום 5.4.2009 היו המידע אודות ההתקדמות במו"מ, ההתכנסות לקראת החתימה, נסיעתו של המנכ"ל לספרד והחתימה על ההסכמים בגדר "מידע פנים" כהגדרתו [בסעיף 52א לחוק ניירות ערך](#), התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק ניירות ערך"). זאת, מאחר והיו מידע על התפתחות באלספק, על שינוי במצבה, על התפתחות או שינויים צפויים, או מידע אחר אשר לא היה ידוע לציבור ואשר אילו נודע לציבור היה בו כדי לגרום שינוי משמעותי במחיר נייר הערך של אלספק.
9. הנאשם 2 עבד באלספק - בני משפחתו עשו שימוש במידע פנים שנודע להם מתוקף תפקידו ומעמדו, ורכשו מניות אלספק במטרה להפיק רווח.
10. לפי המפורט באישום השני, בו הודו הנאשמים כאמור, שימש הנאשם 2 - מר אייל עדן (להלן: "עדן"), בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, כמנהל מחלקת ההנדסה והיה אחראי בפועל על התפעול בחברה. מתוקף תפקידו ומעמדו של עדן באלספק, הוא בא במגע עם האנשים שהיו מעורבים במו"מ על ההסכמים, ולקח חלק בהכנות שהתבצעו באלספק לקראת החתימה על ההסכמים - הכל באופן שנתן לו גישה למידע הפנים.
11. לפיכך, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה עדן "איש פנים" כאמור [בסעיף 52א לחוק](#).
12. נאשמת 3 גב' קרן עטיה-סיני (להלן: "קרן") היא אחותו של עדן, וככזו היתה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום גם היא "אשת פנים" כאמור [בחוק ניירות ערך](#).
13. הנאשם 4 מר יניב עטיה (להלן: "יניב") הוא אחיו של עדן, ונאשמת 5 גב' חוה עטיה (להלן: "חוה") היא אמו של עדן, וככאלה היו שניהם "אנשי פנים" כאמור [בחוק ניירות ערך](#).
14. בתקופה הרלוונטית עדן היה איש פנים בחברה והיה בידיו גם מידע הפנים. הוא היה מעורב בעסקה עוד בשלביה המוקדמים, לקח חלק בהכנת המפרטים הטכניים של ההסכמים והעביר הנחיות בעניין מערך הייצור להזמנות עוד קודם לפרסום הדוח המיידני. הוא גם ידע על הנסיעה הצפויה של המנכ"ל לספרד בראשית חודש אפריל 2009, וידע כי נסיעה זו נועדה לחתימה על ההסכמים.
15. בין יום 29.3.2009 לבין יום 2.4.2009, בשעה שמידע הפנים היה בידיו, העביר עדן 26 הוראות לרכישת מניות אלספק. כתוצאה מהוראות אלה רכש עדן 31,652 ע.ג. מניות אלספק בסכום כולל של 141,945 ש"ח. להלן פירוט ההוראות והעסקאות:

- א. בהוראת רצף 331872 מיום 29.3.2009 נרכשו בעסקה אחת 660 ע.ג. מניות אלספק בשער של 295 ובסכום של 1,947 ש"ח.
- ב. בהוראת רצף 370219 מיום 31.3.2009 נרכשו בשתי עסקאות 8,140 ע.ג. מניות אלספק בשערים של 429.9 ו-430 ובסכום כולל של 35,000 ש"ח.
- ג. בהוראת רצף 528295 מיום 31.3.2009 נרכשו בשתי עסקאות 4,346 ע.ג. מניות אלספק בשער של 460.2 ובסכום כולל של 20,001 ש"ח.
- ד. בהוראת רצף 808354 מיום 2.4.2009 נרכשו בעסקה אחת 18,506 ע.ג. מניות אלספק בשער של 459.3 ובסכום של 84,998 ש"ח.
- ה. פירוט יתר 22 הוראות הרצף שניתנו על ידי עדן ולא התגבשו לעסקאות מופיע בנספח א' לכתב האישום.

אישום שלישי - לגבי נאשם 6

16. נאשם 6 נחום גרטנר (להלן: "גרטנר"), שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כמנהל רכש באלספק. מתוקף מעמדו ותפקידו באלספק, בא גרטנר במגע עם האנשים שהיו מעורבים במו"מ על ההסכמים ולקח חלק בהכנות שהתבצעו באלספק לקראת החתימה על ההסכמים - הכל באופן שנתן לו גישה למידע פנים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.
- לפיכך, בתקופה זו היה גרטנר "איש פנים", כאמור [בסעיף 52א לחוק ניירות ערך](#).
17. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה מידע פנים בידי גרטנר, הוא היה מעורב באספקת רכיבים בשלבים המוקדמים של פיתוח המערכת וביצוע הניסויים במערכת, היה מעורב בשלב המו"מ על ההסכמים וידע על נסיעתו הצפויה של המנכ"ל ביום 1.4.2009. כמו כן ידע גרטנר כי מטרת הנסיעה הינה לסגירת פרטים אחרונים בהסכמים.
- בנוסף, עדכן המנכ"ל את גרטנר כי ההסכמים נחתמו וזאת לכל המאוחר ביום 2.4.2009.
18. ביום 1.4.2009 וביום 2.4.2009, בשעה שמידע הפנים היה בידי גרטנר, העביר גרטנר שתי הוראות לרכישת מניות אלספק. כתוצאה מהוראות אלה רכש גרטנר 6,876 ע.ג. מניות אלספק בסכום כולל של 31,820 ש"ח כמפורט להלן:

- א. בהוראת רצף 1275106 מיום 1.4.2009 נרכשו בארבע עסקאות 2,331 ע.נ. מניות אלספק בשער של 438.9 ובסכום כולל של 10,231 ש"ח.
- ב. בהוראת רצף 528306 מיום 2.4.2009 נרכשו בשתי עסקאות 4,545 ע.נ. מניות אלספק בשער של 475 ובסכום כולל של 21,589 ש"ח.

טיעוני המאשימה לעונש :

19. ב"כ המאשימה, עו"ד ענתות, עתרה להרשעת הנאשמים כולם. כמו כן עתרה להטלת עונשי מאסר בפועל על כל הנאשמים, אף שאבחנה בטיעוניה בין הנאשמים השונים - כל אחד על פי חלקו ומעמדו, באופן שעתרה לבית המשפט להטיל על נאשמים 2 ו-6 עונשי מאסר בפועל לתקופה משמעותית, ביחס לעתירתה להטלת עונש מאסר לגבי יתר הנאשמים. כל זאת חרף המלצות שירות המבחן בנוגע לנאשמים 3-6, כפי שיפורט בהמשך.
20. המאשימה טענה, שעבירת מידע פנים היא מהעבירות החמורות ביותר על [חוק ניירות ערך](#), על כן היא רואה אותה בחומרה רבה ולא בכדי מצא המחוקק לתקן את הוראת החוק באופן שקבע עונש מירבי של עד 5 שנות מאסר על מי שביצע עבירה זו. זאת, בהתחשב באינטרס החברתי המוגן של מניעת יתרון בלתי הוגן ל"איש הפנים" על פני משקיע אחר בנייר הערך של החברה וכן, כביטוי של תפיסה מחמירה כלפי מי שהפר את חובת האמון שלו כ"איש פנים" כלפי החברה בה הוא מועסק, תוך ניצול המידע שהגיע לידיו מכוח הגדרתו כ"איש פנים" לשם עשיית רווח אישי.
21. כמו כן, הצביעה המאשימה על הצורך להגביר את אמון המשקיעים בשוק ניירות הערך, כאשר האיסור בחוק נועד למנוע ניצול יתרון בלתי - הוגן של "איש הפנים" על פני המשקיע הסביר - אמון שהופר באופן בוטה על ידי "איש הפנים" שעה שניצל את המידע הפנימי. כדי לחזק את אמון ציבור המשקיעים בשקיפותו והגינותו של שוק ניירות הערך, אין מנוס מהכבדת היד על כל מי שמעל וניצל את האמון שניתן בו על מנת להפיק רווח אישי.
22. נאשם 2, כך לטענת המאשימה, אומנם איננו מנהל בכיר בחברת אלספק, אך מכורח תפקידו הוא היה נגיש לכל המידע הטכני שנסב סביב פיתוח המערכת אשר סיפקה את אותם פתרונות המחויבים לפי החוק הספרדי. הוא היה מעורב בהכנות שנעשו לפיתוח המערכת והפעלתה, לקח חלק, כאמור, בהכנות שהתבצעו בחברה לקראת החתימה על ההסכמים, והיה במגע עם אנשים שהיו מעורבים במו"מ.

23. התובעת הוסיפה וציינה, שבמקרה זה הפעילות במסחר בנייר ערך של החברה כארבעה-חמישה ימים לפני פרסום המידע, העלתה את שער המניה כמעט בחמישים אחוז, כך שמדובר במקרה שבו הוכח, הלכה למעשה, היתרון שצמח לאותם משקיעים שהחזיקו במידע הפנים על פני משקיעים שלא היה להם מידע זה, יתרון שבא לכדי ביטוי בעצם רכישה מסיבית של נייר הערך והעלאת ערך המניה כאמור.
24. התובעת הוסיפה וציינה, שאין ליתן כל משקל לעובדה ששער נייר הערך ירד לאחר פרסום הדוח המייד, כיוון שגם לאחר ירידה זו הוא היה גבוה מאשר טרם המסחר במידע פנים.
25. המאשימה היתה ערה להמלצת שירות המבחן בנוגע לנאשמים האחרים, כאשר שירות המבחן בא בהמלצה בפני בית המשפט שלא להרשיע את הנאשמים שלגביהם התבקש תסקיר (נאשמים 3-6), ועתרה לבית המשפט לדחות את ההמלצות של שירות המבחן, עתרה להרשעת הנאשמים ולמיצוי הדין עמם. כל זאת עשתה בשים לב לאינטרס החברתי המוגן במקרה זה כפי שפורט על ידיה, אינטרס שמצדיק הכבדת היד כאמור כדי להעביר מסר לנאשמים עצמם, כמו גם לאנשי פנים אחרים, שפעילות בניגוד לחוק תוך ניצול מידע הפנים ותוך עשיית רווחים אישיים, תזכה לתגובה נמרצת ומחמירה של בית המשפט עד כדי הטלת עונשי מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, וכן הטלת עיצומים כספיים שיפגעו באופן ממשי בכיסו של העבריין.
26. התובעת אבחנה ענייננו מפסקי הדין השונים שניתנו במקרים דומים עד כה. היא ציינה, שלאחר תיקון החוק היה מקרה אחד בלבד שנדון בפני בית המשפט והסתיים באי-הרשעת הנאשם (ת"פ (שלום - ת"א) 21503-06-10 מדינת ישראל נ' גרינשפון (פורסם במאגרים המשפטיים, 15.7.2010); להלן: "פרשת גרינשפון"), כאשר ההסדר שם היה תולדה של נסיבות ייחודיות של מסירת מידע ללא כוונה להפיק רווח, והנאשם העמיד תרומה כספית בסכום של 750,000 ש"ח במסגרת הסדר הטיעון.
27. התובעת הוסיפה וציינה, שבית המשפט חזר לאחרונה פעם אחר פעם, על הצורך להחמיר את רף הענישה בעבירות כלכליות בכלל ובפרט בעבירות של שימוש במידע פנים, עבירת דיווח במטרה להטעות ועבירות תרמית - שהן מהעבירות החמורות בחוק ניירות ערך. זאת לצד ובנוסף להחמרה שנקבעה על ידי המחוקק בתיקון לחוק. גם את פסקי הדין המקלים שניתנו בשנים האחרונות, אליהם מפנה ההגנה, יש לבחון כחריגים שלא יכולים ללמד על רף הענישה הרצוי.
28. נאשם 2 הודה בביצוע 31 עבירות של מידע פנים, מרביתן מתייחסות להוראות שלא התגבשו לכלל עסקה (כ- 22). סך כל העסקאות שביצע הנאשם היו בסכום של כ- 140,000 ש"ח, עבירות שבוצעו תוך תכנון מוקדם, על פני כשבוע ימים מיום שבו התקיימה הארוחה המשפחתית, אשר במהלכה נמסר מידע פנים לידי המשפחה, ועד ליום 2.4.09 בו ניתנה ההוראה

- האחרונה. הנאשם לקח הלוואה על מנת לרכוש את המניות והיה דומיננטי בביצוע העסקאות בהן, ואין לקבל כטיעון מקל את הטענה שחלק מהרכישות בוצעו עבור חברו.
29. זאת ועוד, חלקו של הנאשם בפרשה משמעותי מאוד, שהרי הוא היה מעורב בעבירות שביצעו בני משפחתו שעה שעודד אותם לבצע את הרכישות ומסר חוות דעת לאחרים כדי לעודד אותם לרכוש את מניות החברה.
30. המאשימה ביקשה להדגיש את העובדה, שלא חסרון כיס הוא שהניע את הנאשם לבצע את העבירות, אלא בצע כסף הוא שעמד אל מול עיניו שעה שביקש לנצל את מידע הפנים שהגיע אליו כ"איש פנים", וזאת כדי למקסם את רווחיו מעליית שער המניה הצפוי עקב אותם הסכמים עם הרוכשים הספרדיים.
31. באשר לנאשמים 3-6 מדובר בבני משפחתו של נאשם 2 אשר קיבלו את מידע הפנים ממנו, הבינו היטב את משמעות הדברים, ורכשו מניות על סמך אותו מידע. זאת, כדי להפיק רווח כספי, תוך הבנה שמדובר במידע שאינו מצוי בידי הציבור הרחב.
32. האינטרס הציבורי במקרה זה מחייב אכיפת הדין הפלילי על [חוק ניירות ערך](#) מכל אותם טעמים מהותיים שפורטו בעניינו של נאשם 2, היינו - מניעת יתרון בלתי-הוגן, חיזוק אמון המשקיעים מקרב הציבור בשוק ההון, והכבדת היד על כל מי שמפר את עקרון השוויון בין המשקיעים בשוק ההון.
33. התובעת לא התעלמה מהעובדה שסכום ההשקעה של הנאשמים 3-5 היה נמוך יותר משל נאשם 2. הם גם ביצעו רכישות בפחות ימי מסחר, ולא כיהנו בתפקיד כלשהו בחברת אלספק. על כן עתרה לקבוע מתחם ענישה הולם של שנתיים עד ארבע שנים לגבי נאשם 2, ושנה עד שלוש שנים לגבי נאשמים 3-6.
34. התובעת הוסיפה וציינה שבפרשת גורבץ [\(ת"פ \(מחוזי-ת"א\) 29726-12-10 מדינת ישראל נ' גורבץ, \(פורסם במאגרים המשפטיים, 29.4.2012\), להלן: "פרשת גורבץ"\)](#), בית משפט זה קבע שיש ליישם באופן הדרגתי את ההחמרה בענישה בתחום עבירות על חוק ניירות הערך, ומכאן עתירתה להטיל על נאשם 2 עונש למאסר לתקופה של 1-3 שנים, ועל נאשמים 3-6 עונש מאסר של 9-24 חודשים.
35. לבסוף עתרה המאשימה להטלת קנסות כספיים מרתיעים על הנאשמים, תוך העדפת עקרון ההרתעה וההלימה על פני נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ותוך הדגשת העובדה שבאיזון בין מידת הנזק והפגיעה בנאשם אל מול האינטרס הציבורי המוגן, אין ספק מבחינת התביעה שיש להעדיף את האינטרס הציבורי המוגן.

טיעוני ב"כ הנאשם 2 :

36. ב"כ הנאשם 2, עו"ד נגב ועו"ד הררי-גולדמן, לא עתרו מלכתחילה לקבלת תסקיר לגבי הנאשם, לא משום סברתן שתסקיר שירות מבחן אשר יפרט על נסיבותיו האישיות של הנאשם לא יכול להועיל לנאשם, אלא משום שהן השכילו להבין שנוכח מעמדו של הנאשם כ"איש פנים" בחברה ונוכח מעורבותו בעידוד נאשמים 3-5 לרכוש את ניירות הערך של החברה בתקופה הרלוונטית, אין מקום לעתירה של אי-הרשעה בנסיבות שכאלה על פי המבחנים הקבועים בפסיקה.

37. יחד עם זאת, ב"כ הנאשם ביקשה לשכנע את בית המשפט שאין זה המקרה הראוי לשמש תקדים ראשון להטלת עונש מאסר ממושך על מי שהורשע בעבירות אלה, כל זאת מפאת טעמים רבים שפורטו על ידיה בטיעוניה.

38. כך, נטען כי הנאשם אינו מהווה חלק מהנהלת החברה הבכירה, אינו משתתף בישיבות ההנהלה, ואף שהוא מדווח ישירות למנכ"ל, הרי שמעורבותו בענייניה הניהוליים של החברה מוגבלת, ומתמצת בפן הטכנולוגי-טכני של ליווי ותכנון הייצור, מבלי ליטול כל חלק במו"מ. הנאשם החזיק במניות החברה משך שנים, ואין לראות בו כמשקיע ספקולנט שהשקעתו בחברה נועדה אך ורק להשיא את רווחיו תוך פרק זמן קצר. הנאשם נתן אמונו בחברה וביכולותיה לתכנן, לייצר ולשווק מוצר איכותי, שיזכה לביקוש בקרב חברות בינלאומיות בשל ייחודיותו, ועל כן, הוא השקיע במניית החברה וכך עודד את בני-משפחתו לעשות, מבלי לחשוב על ההשלכות המשפטיות של פעילות זו.

39. הנאשם גם לא מכר את המניות שרכש לאחר העלייה בשער המניה, לא ניסה למכור אותן ויש בכך כדי להצביע על תום לב של הנאשם שפעל כפי שפעל מתוך התלהבות ותקווה שפעילותה של החברה תשגשג.

40. עוד טענה הסניגורית, שהירידה בשער המניה לאחר פרסום הדוח המידי מצביעה על כך, שלא היה פער ניכר בין המידע שהיה בידי הציבור לבין המידע שהחזיק הנאשם כאשר הנאשם לא ידע, באופן וודאי, שההסכמים ייחתמו אלא ידע שהנסיעה של המנכ"ל נועדה לצורך בחינת אפשרות חתימה על ההסכמים, לאחר שהושגה אותה פריצת דרך טכנולוגית שעיכבה את המו"מ משך חודשים - כל זה עמד ברקע רכישה שביצע הנאשם במשך חודשים רבים של נייר הערך של החברה.

41. מדובר בנאשם שהודה בביצוע העבירות וחסך את זמנו השיפוטי של בית המשפט. הודאתו מלמדת על נטילת אחריות למעשיו, נאשם שמכה על חטא לא רק משום ביצוע העבירות בעצמו, אלא גם עקב סיבוכם של בני משפחתו במהלך ארוחת ערב משפחתית שם נהג בקלות-ראש שעה

ששיתף את אלה בתוכניות העסקיות של החברה ובהצלחתה של החברה לייצר את אותה מערכת ייחודית שזכתה לביקוש רב בקרב רוכשים במדינות שונות.

42. עוד נטען, שמדובר באדם נורמטיבי שחיו לא היו קלים. לא מדובר במי שמשקיע סכומים גדולים בשוק ההון, מדובר באדם שפילס דרכו בכוחות עצמו, משקיע לטווח ארוך מתוך אמונה בחברה, מהנדס בהשכלתו, אדם מסור ואכפתי, אב לשתי בנות צעירות שעלול לאבד את מקום עבודתו עקב הרשעתו.

43. הנאשם הצביע על העדר קיומו של נוהל פנים של פיקוח בחברה - עיוות שתוקן רק לאחר חשיפת הפרשה. באת כוחו של הנאשם הוסיפה וטענה, שגם אם בית המשפט יקבל את עמדת המאשימה שיש להחמיר עם מבצעי-עבירות מידע פנים, הרי ראוי לעשות זאת באופן הדרגתי ותוך יישום נורמה זו באופן מידתי.

44. העובדה ששנים רבות מאז תיקון החוק לא נשלח נאשם אחד למאסר, בגין עבירה של מידע פנים, היא הנותנת ששעה שדנים בעניינו של נאשם שפעל בתום-לב ולא מתוך כוונת זדון; "איש פנים" שהאמין שהשקעתו בנייר הערך של החברה תיטיב את מצבה של החברה ויש בה משום הבעת אמון ביכולותיה של החברה; אדם שעלול לאבד את מקום עבודתו עם הרשעתו בדין; נאשם שהודה ללא הסדר טיעון; אדם שרכש מניות משך שנים רבות עוד לפני חתימת ההסכמים נשוא כתב האישום; ובהתחשב בעובדה שאין מדובר ב"כריש" בשוק ההון - כל אלה מצדיקים, לגישת הסנגורית, את דחיית עתירת המאשימה להחמרה יתרה ברמת הענישה.

45. הסנגוריה הפנתה את בית המשפט לשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו בבתי המשפט בשנים האחרונות, במקרים דומים ואף חמורים יותר, והפנתה במיוחד לת"פ (שלום-ת"א) 27036-12-10 **מדינת ישראל נ' דבש**, (פורסם במאגרים המשפטיים, 23.5.2012); להלן: "**מידד דבש**") בעניינו של מידד דבש שעבד כמנהל קרנות נאמנות ב"מגדל קרנות נאמנות בע"מ", שניצל מידע פנים וביצע עסקאות בסכום של למעלה מ- 1,000,000 ש"ח כאשר התביעה בעצמה הסכימה לסטנדרט ענישה של מאסר לריצוי בעבודות שירות, בנסיבות הרבה יותר חמורות מהמקרה דן. לטענת הסניגוריה, עמדת התביעה באשר לסטנדרט הענישה ההולם פורטה בפני בית המשפט שדן בעניין מידד דבש, ויש לגזור גזירה שווה גם לענייננו.

סיכומו של דבר, עו"ד הררי-גולדמן עתרה לבית המשפט לקבוע שמתחם הענישה ההולם במקרה זה, הינו עונש של מאסר על תנאי לצד קנס כספי נמוך.

שמעתי גם את דברי הנאשם עצמו שהביע צער וחרטה על מעורבותו בעבירות.

טיעוני ב"כ נאשמים 5-3 :

46. הנאשמים 3-5 חזרו על כל טיעוני הנאשם 2. עוד הוסיפו וטענו שיש לבטל את הרשעתם של הנאשמים ולהסתפק בהטלת עונש של"צ, כהמלצת שירות המבחן.

47. נאשמים אלה שמעו את המידע במהלך ארוחת ערב משפחתית, כאשר הם לא יזמו את האירוע, ולא היתה כל כוונה שהאירוע יוביל לביצוע עבירה. מדובר בשיחה אקראית שהתנהלה בין בני משפחה סביב שולחן סעודת ערב שבת, כאשר בני המשפחה נוהגים, כפי שנהגו תמיד, לשתף אחד את השני בענייניהם האישיים, כולל ענייני עבודה. עוד ציינה באת כוחם, עו"ד ליטבק, כי השקעתם של אלו הינה בסכום כספי נמוך.

48. הנאשמים ביקשו להדגיש את העובדה שהמאשימה החליטה שלא להגיש כתבי-אישום כנגד מעורבים אחרים שסכום השקעתם ברכישת נייר הערך של חברת אלספק עמד על סך של 5,000 ש"ח, בעוד שהשקעתם של הנאשמים לא עלתה בהרבה על סכום זה ומכאן שגם התביעה בעצמה גילתה את דעתה, שאילו היה מדובר בסכום נמוך יותר - לא היה מקום לנקוט בהליכים משפטיים נגד הנאשמים. צא ולמד מתוך נקודת מוצא זו, שגם המאשימה עצמה לא ראתה בחומרה את מעשי המעורבים, שסכום השקעתם ברכישת נייר הערך היה נמוך באופן לא משמעותי מסכום השקעת הנאשמים.

49. הנאשמים הוסיפו וטענו שהם אינם אנשי פנים. הם נסחפו אחרי התלהבותו של נאשם 2 במהלך אותה ארוחת ערב, ולא העבירו את המידע הלאה. הם ביצעו את הרכישה ללא שהיתה להם כוונה או מחשבה פלילית. הנאשמים עצמם הם אנשים נורמטיביים, וההרשעה תגרום להם, במידה קרובה של וודאות, נזק חמור. כך, הם עלולים להינזק במקום עבודתם וביכולתם לתפקד בעתיד בתחום מקצועם, על אף שמדובר במעידה חד-פעמית שאינה קשורה לעיסוקם או עבודתם, ושבגינה לא הפיקו כל רווח.

50. הסניגורית הפנתה גם היא לפסיקה רבה של בתי המשפט השונים, שלא מיצו את הדין עם נאשמים בנסיבות דומות ואף חמורות יותר, והסתפקו בהטלת של"צ בלי הרשעת הנאשמים, כך שאין מקום שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן במקרה זה, נוכח האמור בתסקירי שירות המבחן.

הנאשמים עצמם, כאמור, הודו במיוחס להם, הביעו חרטה וצער.

טיעוני ב"כ נאשם 6:

51. ב"כ נאשם 6, עו"ד רשף, חזר גם הוא על טיעוני יתר הנאשמים, הפנה לפסיקה הרלוונטית ואף למקרים חמורים יותר בהם סיים בית המשפט את ההליכים כנגד הנאשמים בשל"צ ללא הרשעה.

הסניגור הדגיש את העובדה, שלנאשם לא צמחה כל טובת הנאה כתוצאה מרכישת המניות, הוא מכר את המניות לאחר שנה ללא כל רווח, הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן לגבי נסיבותיו האישיות והנזק שעלול להגרם לו אם יורשע בדין.

שמעתי גם את הנאשם עצמו, שהביע צער וחרטה על המעשים.

תסקירי שירות המבחן :

נאשמת 3 :

52. קצינת המבחן מציינת בתסקיר שמדובר באישה נשואה לשוטר, אם לילד בן 4, בת 37, עובדת בחברת תרופות בקבוצת מחקר לפיתוח ומוצרים, מוערכת מאוד במקום עבודתה, למדה לימודי כימיה תעשייתית בטכניון ובהמשך, לימודי הנדסת כימיה וביוטכנולוגיה וסיימה לימודי תואר שני באותו תחום, וכי היא עובדת מזה שנים בחברת TRO.

53. הנאשמת לוקחת אחריות מלאה למעשים, הביעה חרטה כנה, רכשה מניות רק לאחר שאמה ואחיה עשו זאת כתוצאה מדברי האח, נאשם 2, על הצלחת החברה. היא לא העלתה בדעתה שמדובר במעשה עבירה, לא צמחה לה כל טובת הנאה מהמעבירה, והיא אף מכרה את המניות בהפסד כספי. הנאשמת שיתפה את שירות המבחן בחששות שלה באשר להשלכות הרשעתה בדין, חשש מפני אפשרויות פגיעה אפשרית בקידום והחלפת מקום עבודה, ומכאן המלצת שירות המבחן להסתפק בשל"צ ללא הרשעה, הואיל וזו עלולה לפגוע בהמשך התפתחותה והתקדמותה המקצועית.

נאשם 4 :

54. אחיהם של נאשמים 2 ו-3, בן 32, נשוי ללא ילדים, עובד בתעשייה האוירית משנת 2006 כמהנדס בתחום הרובוטיקה, זוכה להכרה מקצועית ואישית מרובה בתחום עבודתו, אהוד ומקובל על חבריו לעבודה, גם אשתו עובדת בתעשייה האוירית. שירת בחיל האויר, לאחר מכן למד הנדסת מכונות, מתנדב לסייע למשפחות נזקקות בעיר אשדוד, מתנדב ב"יד שרה". הנאשם הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות על ביצוען, הביע חרטה כנה, נגרר לבצע את רכישת המניות לאור דברי אחיו, במהלך ארוחה משפחתית על כדאיות ההשקעה במניות החברה, לא ידע שמדובר בעבירה פלילית.

55. באשר להרשעתו בדין, הרי לכך עלולה להיות משמעות מקצועית רבה בעת שקילת קידומו במקום עבודתו, לאור החשש שמא לא יעבור סיווג בטחוני עקב הרשעתו. למותר לציין שגם לנאשם זה אין הרשעות קודמות, גדל במשפחה חמה ותומכת, חונך לערכי מוסר נורמטיביים,

שמר על יציבות במערכות החיים השונות, בעל תחושת אחריות ברמה האישית והמקצועית, מנהל אורח-חיים נורמטיבי והסתבכותו נעשתה מתוך חוסר הבנה באשר למשמעות המעשה.

גם לגביו המליץ שירות המבחן לא להרשיעו.

הנאשמת 5 :

56. נאשמת 5 היא אמם של נאשמים 2, 3, ו-4 סבתא ל-3 נכדים, עובדת בעבודות ניקיון משרדים, מטפלת בנכדיה, בעלה עצמאי שסובל מהגבלה רפואית, סיימה 11 שנות לימוד, נישאה ויצאה לשוק העבודה רק בגיל 40.

57. מודה בביצוע העבירה, לוקחת אחריות, מביעה חרטה, מציינת שהתעניינה בכלכלה בכלל ובבורסה בפרט, ומדי פעם היתה משקיעה סכומי כסף קטנים. שמעה מבנה במהלך ארוחה משפחתית על הכדאיות בהשקעה במניות החברה בה עובד, ולאחר בדיקה קצרה שערכה, רכשה גם היא מניות, לא העלתה בדעתה שמדובר בעבירה פלילית, ואם היתה יודעת זאת, כמובן שלא היתה מסתבכת בכך.

58. גם לנאשמת זו אין הרשעות קודמות. מנהלת אורח חיים נורמטיבי, ללא דפוסי חשיבה עבריינים. חייה נסובים סביב משפחתה, ילדיה ונכדיה. יתכן והסתבכותה בעבירה נעשתה בתמימות וקשורה לחוסר ידיעה באשר לעצם המעשה. גם לגביה שירות המבחן המליץ על של"צ ללא הרשעה.

נאשם 6 :

59. בן 37, נשוי ואב ל-2, עבד כ-7.5 שנים בחברת אלספק כמנהל רכש, ומזה שנה וחצי עובד כמנהל תפעול בחברה אחרת לפיתוח מכשור רפואי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבא ושירת באופן מלא. למד הנדסת תעשייה וניהול.

לנאשם אין הרשעות קודמות. הוא מביע חשש מהאפשרות של הרשעה בדין שתפגע בהעסקתו הנוכחית וחושש מפני פגיעה בקידומו המקצועי בעתיד. הוא הציג מכתב ממעבידו הנוכחי שהחברה אינה תומכת בהעסקת עובדים עם הרשעה פלילית בעברם.

60. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע צער וחרטה, לא ידע שמעשיו חורגים מגבולות החוק, לא קיבל הדרכה ממקום עבודתו בדבר המותר והאסור ברכישת מניות של החברה, בחברה לא היה

קיים נוהל של מתן הסבר לעובדים מה מותר ומה אסור בתחום זה, נוהל שבא לעולם בחברה רק לאחר חשיפת הפרשה. לטענתו, מדובר בחברה שהיתה אז חדשה, והעובדים לא ידעו שאסור להשתמש במידע פנים. לדברי הנאשם, רבים מחבריו במקום העבודה קנו מניות בתקופה הנדונה, כך עשה גם הוא כדי להרגיש חלק מהתנהלות הרווחת במקום העבודה.

61. לסיום, שירות המבחן המליץ גם לגבי נאשם זה שלא להרשיעו בדין, הואיל וזה מתפקד באורח נורמטיבי, נעדר מחשבה פלילית, נושא אחריות למעשיו והרשעתו בדין עלולה להשליך על המשך עיסוקו.

דין :

62. במסגרת פרק זה אדון בשני נושאים שעומדים על הפרק, ואכריע בהם לפי הסדר הבא :

א. סוגיית הרשעתם של הנאשמים 3-6.

ב. במידה ויורשעו הנאשמים 3-6, מהו העונש ההולם שראוי להטילו עליהם; ובנוסף, מה העונש ההולם שראוי להטיל על נאשם 2 שמעמדו וחלקו בפרשה מהותיים יותר משאר הנאשמים.

סוגיית ההרשעה בדין :

"אכן, ענישתו של נאשם היא אינדוידואלית, ובית המשפט בוחן עניינו של כל נאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על פי מהות העבירה, ואולם, מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, ובעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו, אף הוקעת מעשה העבירה - בצרוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם. הימנעות מהרשעה פלילית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל" (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פד"י נב(3) 337 (1997)).

ראו לעניין זה גם ת"פ (שלום-ת"א) 10985-01-11 מדינת ישראל נ' בן-ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים, 23.5.2012), שם נדרש בית משפט השלום לאחרונה לטענת ההרשעה בדין בעבירה של שימוש במידע פנים. בית המשפט שם ניתח באופן ראוי וממצה את השיקולים הרלוונטיים בסוגיה זו, תוך ניתוח השיקולים הראויים, והמסקנה אליה הגיע בדבר הרשעת הנאשם - דרך ניתוח ושיקולים שמקובלים על בית משפט זה.

63. זהו המתווה שעל פיו צריך בית המשפט לבחון אפשרות של סטייה מהעיקרון המחייב הרשעת נאשם לאחר שזה הודה או הורשע בביצוע מעשה פלילי, כמפורט בכתב האישום, ועל כן בית המשפט מחויב לבחון בכל מקרה שבו מועלית טענה שראוי לסטות מעקרון ההרשעה, את אותם מאפיינים מחויבי בדיקה לצורך קבלת החלטה מושכלת בסוגיה זו.

א. אכן מדובר בנאשמים שאין לחובתם הרשעות קודמות וזוהי להם הסתבכותם הראשונה בפלילים.

ב. אל מול זה על בית המשפט לבחון את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד.

64. הנאשמים 3-5 אינם עובדי החברה ואינם אנשי פנים, בשונה מנאשם 6 שהוא כאמור עובד החברה, "איש פנים" שבמסגרת עיסוקו בחברה קיבל מידע פנים:

"האיסור על השימוש במידע פנים הינו מאבני היסוד של דיני ניירות הערך ומיסודותיו של שוק הון המושתת על עקרונות של הגינות, שוויון, יעילות וסדר. ביסודו של האיסור האמור, ניצבת השאיפה ליצור שוק הון, בו מתקיימת תחרות הוגנת ושוויונית ובו אין צד אחד נהנה מיתרון או מעדיפות על פני משנהו" (רוגן עדיני דיני ניירות ערך (2004)).

וכן:

"לא יתכן שבאותו מגרש משחקים בו נפגשו קונים ומוכרים מרצון יפעלו כללי משחק שונים בין שני חלקי המגרש. בחלקו האחד ישחק הציבור כשפניו אל השמש, והוא מסונוור מקרניה ואינו יודע את העובדות לאשורן, ובחלקו השני יופיע שחקן הרואה נכוחה את כל העובדות ופועל בהתאם" (יוסף גרוס "האיסור בדבר ניצול מידע פנים" עיוני משפט טו(3) 481, 489 (התש"ן)).

65. העבירה אותה ביצעו הנאשמים הינה עבירה חמורה על פי כל אמת מידה.

מדובר במעשה עבירה שמקנה לאיש הפנים יתרון בלתי הוגן, בלתי ראוי ובלתי מוסרי על פני שחקנים אחרים בשוק ההון שמשקיעים את מיטב כספם ברכישת ניירות ערך של חברה ציבורית, מתוך תקווה ואמונה, כמו גם ידיעה, שלכל שחקן בשוק ההון יש גישה לאותו ידע לגבי חברות ציבוריות הפועלות בשוק ההון.

66. שקיפות, שוויוניות ביכולת לקבלת מידע והגינות, הם אבני בוחן יסודיים בכל שוק הון והם מהווים מסד עליו נבנה אמון הציבור בשוק ההון בכל חברה מתוקנת. טול משוק ההון עקרונות אלה ונותרת רק עם משקיעים בעלי יכולת לתמרן את השוק, אך ללא אותה מסה קריטית של

משקיעים מקרב הציבור שנכונים להשקיע את מיטב כספם בחברות ציבוריות רק אם הם ידעו בוודאות שכל השחקנים בשוק ההון פועלים לפי אותם כללי ובאותן מסגרות.

67. פגיעה באמינות שוק ההון תביא להדרת רגליהם של משקיעים ממנו, וכתוצאה נגזרת תביא לפגיעה לא רק בחברות הציבוריות אלא בכלל המשק וביכולתו של זה להתפתח כפי שיכול היה לעשות אילולא הפגיעה.

68. נאשמים 2 ו-6 הם אנשי פנים בחברה ובמעשיהם הם מעלו באמון שניתן בהם על ידי החברה שעה שזו חשפה בפניהם את פרטי המשא ומתן בינה לבין הרוכשים הספרדיים, וזאת מתוך הנחה שהמידע שהגיע לנאשמים מכורח עבודתם בחברה, לא ישמש כלי לניגוח החברה ופגיעה בזכויותיה ובקניינה דווקא על ידי הנאשמים שעה שאלה ניצלו את המידע שיש בידם על מנת להעשיר את כיסם תוך ניצול היתרון שיש להם על פני משקיעים אחרים.

69. העובדה שנאשם 2 גם "סיבך" בני משפחה אחרים בביצוע עבירות דומות, יש בה כשלעצמה נסיבה מחמירה, הואיל ומדובר בגורם דומיננטי שסיבך בני משפחה קרובים במעשה עבירה שככל הנראה לא היו נוטלים בו חלק אילולא ההמלצות החמות של הנאשם, תוך שהוא סוחף אותם בהתלהבותו ומניע אותם לרכוש מניות של חברת אלספק.

70. הנאשמים 3-5 לא מועסקים בחברה, אך קיבלו את המידע מאחיהם שהוא "איש פנים" ועשו במידה זה שימוש כאשר החוק קובע את האיסור של שימוש במידע פנים שהגיע לאדם, במישרין או בעקיפין, מאחר שהוא יודע שהוא "איש פנים" בחברה, גם כאשר הוא יודע שמדובר בחוליות רחוקות יותר.

71. התייחסות בתי המשפט בשנים האחרונות לעבירה זו, גם אם הדבר מוצא ביטוי ברמה הרטורית, היא התייחסות מחמירה והיא תולדה של הצורך לקבע ולחזק את היסודות המגינים על פעילות הוגנת בשוק ההון, מתוך הכרה בחשיבותו של שוק הון יציב ואיתן כנדבך קריטי בפעילות כלכלית של החברה. היא גם תולדה של החמרה משמעותית בענישה כפי שזו באה לידי ביטוי בתיקון לחוק, ללמדך שגם המחוקק מצא לנכון לקבוע רמת ענישה מחמירה של עד 5 שנות מאסר לעומת שנת מאסר אחת שהיתה קבועה בחוק בטרם תיקונו.

72. תיקוני חקיקה הם ענין שבשגרה והמחוקק נוהג לעשות כן בהוראות חוק שונות, אך דומה שאין מחלוקת בדבר העובדה שהחמרה בענישה במידה כל כך משמעותית, אינה אופיינית לדרך עבודתו של המחוקק שעה שזה הכפיל את עונש המכסימום בגין עבירה זו לכדי 5 שנים אל מול שנה אחת כעונש מירבי שקצב לצד עבירת מידע פנים.

73. **מידת הפגיעה של העבירה באחרים:**

קיומו של נזק כספי - אינו חזות הכל.

בעבירה של שימוש במידע פנים, כפי שכבר ציינתי לעיל, הנזק הוא באמון הציבור בשוק ההון, והפגיעה היא בעקרון השוויון בין המשקיעים מקרב הציבור, הפגיעה היא בתדמית שוק ההון.

74. דפוס התנהגות כרונית או שמא התנהגות מקרית :

מוכן אני לצאת מנקודת הנחה כי הדרך בה פעלו הנאשמים במקרה זה, אינה משקפת את אופן ההתנהגות הרגיל שלהם. משמע - אין זו דרכם של הנאשמים לעשות שימוש במידע פנים לצורך מסחר בניירות ערך של החברה. טענה כזו לא נטענה על ידי המאשימה והתרשמתי, שככל הנראה, מדובר בהתנהגות שאינה אופיינית לנאשמים, ואני אף מוכן לצאת מנקודת הנחה, עקב ההליך הפלילי שנקט נגד הנאשמים, הם הבינו היטב את משמעות האיסור ויכול שיש ממש בטענת ההגנה שהסבירות שהנאשמים יחזרו על התנהגות שכזו - נמוכה מאוד.

75. הודאת הנאשמים במיחוס להם ונטילת אחריות והבעת חרטה :

גם בניתוח רכיב זה מוצא אני לקבוע, כי הנאשמים לקחו אחריות על התנהגות ומעשיהם, הודו, הביעו חרטה וטענו שלא היו מודעים לכך שהתנהגותם היא אסורה על פי חוק, הנאשם 2 פעל תוך התעלמות מוחלטת מהוראות החוק, אך ממניע של רצון להיות דומה לכל אותם עובדים בחברה שרכשו מניות של החברה בתקופה הרלוונטית, מתוך הצהרת כוונות בדבר אמון בחברה וביכולותיה ולא דווקא משום בצע כסף.

כך גם לגבי נאשם 6.

באשר לנאשמים 3-5, אלה טענו שהם פעלו על פי עצה שקיבלו מנאשם 2, לאחר שנסחפו אחר ההתלהבות שלו מיכולותיה של החברה לפתח מוצר ייחודי, ולאחר שבדקו את שער נייר הערך של החברה בתקופה שקדמה למידע שקיבלו, כך שהם נעדרו כוונה פלילית לבצע עבירה ונגררו אחרי נאשם 2 מבלי ליתן את הדעת למעשיהם.

76. השפעת ההרשעה על תחומי פעילות הנאשם :

ב"כ נאשמים 3-5 עתרו לבית המשפט לבטל את הרשעת הנאשמים בעוד שב"כ נאשם 6 עתר לבית המשפט שלא להרשיע נאשם זה.

טיעוני ההגנה נסמכו, במידה רבה, על המלצת שירות המבחן כפי שזו באה לידי ביטוי בתסקירים שהוגשו לבית המשפט - הכל כפי שניתחתי בפרק הקודם.

נקודת המוצא שבטיעוני הנאשמים הינה, לפחות לגבי הנאשמים 3, 4 ו-6, שהרשעתם בדין עלולה לפגוע, במידת כזו או אחרת, ביכולתם להתקדם במקום עבודתם, ביכולתם להמשיך במסלול קידומי, ובמידה מסוימת אולי אף לפגוע ביציבות מעמדם במקום עבודתם.

פגיעה ביכולת קידום של נאשם במקום עבודתו, ואפילו פגיעה ביציבות מעמדו של הנאשם במקום עבודתו, אינה מקנה חסינות לאותו נאשם מפני הרשעה בפלילים, כאשר בית המשפט מחוייב לעולם לשקול אל מול פגיעה נטענת זו את הפגיעה באינטרס הציבורי ובערך המוגן שעומד מנגד.

ראו לצורך כך את הפרק בהמשך שדן באיזון בין השיקול האישי לאינטרס הציבורי.

77. נסיבותיהם האישיות של הנאשמים פורטו בהרחבה על ידי שירות המבחן, ועל ידי ב"כ הנאשמים שטענו כל אשר יכלו לטעון בעניינם של מרשיהם, הציגו לבית המשפט שורה ארוכה של ראיות מטעם ההגנה, הציגו קשת נרחבת של פסקי דין שניתנו על ידי הערכאות השונות, בגין עבירות דומות ואף חמורות יותר בהם בתי המשפט לא מיצו את הדין עם הנאשמים, נמנעו מהרשעתם בחלק מהתיקים, בחלק אחר התביעה הסתפקה בעתירה לעונש מתון שלא כלל רכיב של מאסר בפועל, בחלק אחר של המקרים בתי המשפט מצאו לקבוע שנוסחת האיזון מצדיקה הקלה עם הנאשם.

78. הסניגורים חזרו והדגישו את העובדה, שעד כה בתי המשפט הסתפקו, לכל היותר, בהטלת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, אך לא מאסר מאחורי סורג וברית, וגם אם בית המשפט ימצא לנכון לאמץ דווקא את הנימוקים המצדיקים החמרה בענישה, ראוי לעשות זאת באופן מדורג.

79. עתירת ב"כ הנאשמים 3-6 לאמץ את המלצת שירות המבחן, נתמכה, בין היתר, בעמדת המאשימה בפרשת גרינשפון, שבו היתה הסכמת המדינה להימנעות מהרשעה.

עמדת המדינה כפי שהובעה בפרשת גרינשפון, ועמדתה של המדינה בפרשת מידד דבש - אינה מחייבת את בית משפט זה, ואין בה כשלעצמה כדי לבטל את הוראותיו של המחוקק לאחר שזה תיקן את סעיפי החוק הרלוונטיים, וקבע את המגמה של החמרה בענישה בהתאם לצרכים של שוק ההון כפי שהמחוקק ראה לנגד עיניו בעת תיקון החוק.

80. במקרה שבפני, מדובר באינטרס ציבורי בעל חשיבות רבה, שחובת בית המשפט להעביר מסר לכל העוסקים במסחר בשוק ההון, בדבר החובה לשמור על כללי ההגיינות המתחייבים כדי לא לפגוע באמון הציבור, ובעיקר באמונו של המשקיע מקרב הציבור, בהגיינות המסחר בשוק ההון, ובשווייניות בין המשקיעים השונים מבלי להקנות יתרון כלשהו לחלק מהפעילים בשוק ההון על פני אחרים. למותר לציין, שקבלת העתירה של הסניגוריה עלולה להעביר מסר סותר

ומנוגד למגמת המחוקק שנועדה כל כולה לחזק את אמון הציבור בשוק ההון, למנוע פגיעה בתדמיתו של שוק זה, למנוע הדרת רגליהם של משקיעים משוק ההון, ולהכביד את היד על אותם "שחקנים" שמועלים באמון שניתן בהם על ידי אותן חברות ציבוריות ועושים שימוש במידע פנים כדי להעשיר את כיסם תוך התעלמות מהנזק שנגרם לאינטרס הציבורי:

"שוק ההון, נאמר לא אחת, מייסד עצמו על כללי משחק הוגנים, וראש וראשון בהם הוא עקרון גילוי, השקיפות והשוויון במידע. משקיע בשוק ההון יודע - ונעשה כמיטבינו כדי שיידע - כי משקיעים אחרים שווים לו במידע, וכי המידע נגיש הוא לכל... אם נקנה למקצת המשקיעים - לאותם אנשי פנים - יתרון מובנה במידע, יפגם באופן אנוש עקרון השוויון, הדבר יביא מאליו לפגיעה קטלנית באמינותו של שוק ההון, והמשקיעים בכוח - בייחוד הקטנים בהם (אולם לא רק הם) - בחששם מכללי משחק שאינם הוגנים ידירו רגליהם מן השוק" (רע"פ 8472/01 [מהרשק נ' מדינת ישראל, פ"ד נט\(1\), 442 \(2003\)](#)).

אינטרס ציבורי זה מחייב גם הכבדת היד על "שחקני משנה" שקיבלו את המידע מאיש הפנים, ניצלו מידע זה וביקשו להעשיר את כיסם תוך רכישת נייר הערך נשוא המידע, תוך התעלמות מוחלטת מכללי ההגינות המחויבים בשוק ההון.

81. יוער, כי בית המשפט נתקל פעמים רבות בתופעה של איש פנים המנצל את מידע הפנים שיש בידיו, תוך הסתייעות בצדדים שלישיים כדי להרחיק את עצמו מפעילות מסחר בנייר הערך של החברה, כאשר אותם צדדים שלישיים הם לעיתים בני משפחתו ולעיתים הם חבריו ומקורביו. התנהגות זו מקשה על רשויות החוק לאתר את אותם גורמים שפעלו שלא כדון, וניצלו את מידע הפנים כדי לעשות לכיסם.

דרך התנהגות זו מקשה כמובן על איתור אותם גורמי שפועלים באופן לא הוגן בשוק ההון, כך שבית המשפט מצווה להקפיד גם עם אותם צדדים שלישיים על כללי ההגינות של הפעילות בשוק ההון, גם כאשר מדובר באנשים שלא מתוך החברה, וגם אם הם לא מעלו באמון החברה עצמה - הואיל והצורך והחובה להלחם באותם גורמים הפוגעים בתדמית שוק ההון, מחייבת את בתי המשפט להחמיר גם עם הפעילים במעגל השני והשלישי מקרב מקבלי המידע, באותם מקרים שבהם אלה ניצלו את המידע לצורך עשייה לכיסם.

82. **סיכום הכרעת הדין:**

לאור כל האמור לעיל, מצאתי, כאמור, להרשיע את כל הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום, אף שלא אתעלם מהשיקולים לקולא, שפורטו בטעם רב על ידי ב"כ הנאשמים במסגרת שיקולי הענישה - הכל כפי שיפורט בפרק הבא.

גזר דינם של הנאשמים במתווה תיקון 113 לחוק העונשין:

83. ביום 10.1.2012 פורסם ברשומות [חוק העונשין](#) (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012, ס"ח 102 (להלן: "התיקון לחוק"). התיקון לחוק, שעניינו תוספת סימן [א'1 לפרק ו'](#) שכותרתו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", מתווה דרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם שהורשע בדין. התיקון לחוק אמנם ייכנס לתוקף רק בחודש יולי שנה זו, ורק לגבי תיקים בהם באותו מועד לא תינתן הכרעת דין, אך במקרה זה, בדומה לתיקים קודמים מהעת האחרונה (ראו למשל פרשת גורבץ) מצאתי לנכון לגזור את דינו של הנאשם ברוח התיקון לחוק. זאת, שכן נראה כי הדחייה בכניסת התיקון לחוק לתוקף הינה מטעמים פרוצדוראליים ולא מטעמים ענייניים להרחבה בעניין התקין לחוק ראו למשל כב' השופט עמי קובו "פירוש לתיקון מס' 113 לחוק העונשין בעניין הבניית שיקול הדעת בענישה" (עלון השופטים ע"ש השופט ברוך ז"ל, גליון מס' 14 מחודש ינואר 2012) ותפ"ח (מחוזי-ג) [667/09](#) מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים, 29.3.2012).

84. התיקון לחוק מגדיר מספר שלבים בהבניית גזר הדין:

א. ראשית, ייקבע מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתחשב בנסיבות ביצועה ([סעיפים 40ג\(א\)](#) ו-[40ט](#) לתיקון לחוק). בקביעת מתחם הענישה הראוי תינתן הבכורה, מבין שיקולי הענישה הרלוונטיים - לשיקולי הגמול (סעיף 40ב לתיקון לחוק).

ב. שנית, יבחן בית המשפט אם ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובהן האפשרות לשיקומו של הנאשם המהווה שיקול לקולא ושיקולי הגנה על שלום הציבור המהווים שיקול לחומרה ([סעיפים 40ג\(ב\)](#), [40ד](#) ו-[40ה](#) לתיקון לחוק).

ג. ככל שלא מוצא בית המשפט כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע, יפנה לגזור את דינו של הנאשם בתוך גבולות מתחם העונש ההולם, בהתחשב בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות באופן ישיר בביצוע העבירה וכן בשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים מביצוע עבירות דומות בעתיד ([סעיפים 40ג](#), [40ד](#) ו-[40יא](#) לתיקון לחוק).

85. בעניינינו מצאתי לנכון לחלק את הנאשמים לשתי קבוצות, ולקבוע מתחם הענישה הראוי לכל אחת מהן בנפרד. כך, עניינם של הנאשמים 2 ו-6 שונה בתכלית מעניינם של נאשמים 3-5. לא אחזור על האמור לעיל באשר לנאשמים השונים, אולם אזכיר כי בעוד שנאשמים 2 ו-6 היו עובדי החברה ו"אנשי פנים" שנהנו מאמונה, הנאשמים 3-5 היו בני משפחה של הנאשם 2, שנשחפו אחר התלהבותו בארוחה משפחתית ורכשו את מניות החברה, מבלי להבין את השלכות מעשיהם.

86. כשלב מקדמי לגזירת העונש, על בית המשפט לקבוע, בעניינם של הנאשמים השונים, אם לפנינו אירוע אחד, המקים מתחם עונש הולם ל"אירוע" כולו, בהתאם לאמור [בסעיף 40ג\(א\)](#) לתיקון לחוק, או שמא בפנינו מספר אירועים שבגין כל אחד מהם יש להגדיר מתחם עונש הולם. במקרה זה אמנם מואשמים נאשמים 2 ו-6 בביצוע של מספר עבירות סחר במידע פנים - אולם נוכח העובדה שמדובר בעבירות הזהות במהותן שעניינן אותה עסקה שביצעה החברה - אין מקום לפיצולו של מתחם הענישה (בהקשר זה, ראו הדברים שאמר בית משפט זה באשר לפיצול מתחמי הענישה [בתפ"ח 1016/09](#) (מחוזי-ת"א) **מדינת ישראל נ' סבן** (פורסם במאגרים המשפטיים, 10.5.2012)).

באשר לנאשמים 2 ו-6

87. נאשמים 2 ו-6, היו כאמור עובדי החברה, וידעו אודות המשא והמתן המתגבש ואף לקחו חלק בהכנות החברה לקראת החתימה על ההסכמים. נאשם 2 רכש את מניות החברה בהיקף של כ-142,000 ש"ח בעצמו, ומסר מידע שהביא לפחות חמישה אנשים נוספים לסחור במניות החברה בהתבסס על אותו מידע. נאשם 6, אמנם לא העביר את מידע הפנים לגורמים נוספים (דבר שיבוא לידי ביטוי בחומרת העונש), אך סחר במידע פנים בעודו עובד בחברה.

88. בשלב ראשון, עלינו לקבוע את מתחם העונש ההולם. [סעיף 40ג\(א\)](#) לתיקון לחוק קובע כך:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה (עקרון ההלימה - ת.כ) ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט."

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה - המסגרת הנורמטיבית והתייחסות הפסיקה לעבירות בהן הורשע הנאשם:

89. כאמור לעיל, הערך העיקרי הרלוונטי לענייננו הוא אמון שציבור בהגנות התנהלותו של שוק ההון. שכן, כאמור, מצב בו יסיקו המשקיעים מן הציבור כי שדה המשחקים בשוק ההון אינו מאוזן, וכי אנשי פנים גוזרים בו רווחים על חשבון בעלי המניות מן הציבור - ידירו את רגליהם ממסחר בניירות ערך - דבר שיש בו פוטנציאל פגיעה נוראית במשק כולו.

90. הסנקציה הפלילית על שימוש במידע פנים על ידי איש פנים קבועה [בסעיף 52ג](#) לחוק ניירות ערך:

52ג. (א) איש פנים בחברה לא יעשה שימוש במידע פנים.

(ב) איש פנים בחברה העושה שימוש במידע פנים המצוי בידו, בניגוד להוראות סעיף קטן (א), דינו - **מאסר חמש שנים** או קנס בשיעור פי חמישה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) **לחוק העונשין**, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ואם הוא תאגיד - קנס בשיעור פי עשרים וחמישה מהקנס הקבוע באותו סעיף.

91. כפי שכבר ציינתי לעיל, תקופת המאסר הממושכת הקבועה בחוק, הינה תולדה של תיקון מספר 45 לחוק מהשנה שעברה, אז הוכפל עונש המאסר המקסימאלי בגין ביצועה של עבירה זו **פי חמישה**. כאמור, אין זה תיקון של מה בכך - המחוקק העביר מסר ברור לבתי המשפט ועלינו לפעול על פיו ולהחמיר בענישה בהתאם.

מידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה:

92. שלב שני בבניית מתחם הענישה הראוי, הינו מבחן "מעין כמותי". היינו, עד כמה פגעו הנאשמים באותם ערכים חברתיים שתוארו לעיל.

93. במקרה שלפניי, מדובר בשני נאשמים שהיקף הפגיעה שלהם באמון הציבור שונה זה מזה. כך, בעוד שנאשם 6 סחר במידע פנים בהיקף של 32,000 ש"ח בלבד, הנאשם 2 סחר בעצמו בהיקף של כ-142,000 ש"ח והביא אחרים לסחור במניות החברה בהיקף העולה על 200,000 ש"ח. יצוין שמדובר בסכומים מכובדים ביותר נוכח מחזורי המסחר הממוצעים של החברה.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מהסוג שביצע הנאשם:

94. הבאתי לעיל את דברי סניגוריהם של הנאשמים. אלו הצביעו בפניי על העובדה כי עד כה הקלו בתי המשפט עם מי שהורשע בביצוען של עבירות של מסחר במידע פנים. למעשה, נטען בפניי, שטרם הושג עונש מאסר בפועל בגין עבירה זו.

95. במיוחד מצאה לנכון הסניגוריה להפנות לעניין מידד דבש, בו עתרה המאשימה לעונש של עבודות שירות בנסיבות שלכאורה חמורות בהרבה בעניינינו.

96. בהקשר של מידד דבר אומר דבש מה: ראשית, אין התיק נדון בפניי ואינני בקיא בנסיבות המקרה הספציפי ומה הוביל את המאשימה לעתור לעונש שעתרה לו שם. בנוסף, יש לזכור שעל אף החשיבות שטמונה באחידות הענישה, עניין מידד דבש נדון בבית המשפט השלום ואינו מחייב את בית משפט זה.

97. כפי שכבר אמרתי בהרחבה בעניין קאופמן (ת"פ (מחוזי-ת"א) 51462-12-10 מדינת ישראל נ' קאופמן (פורסם במאגרים המשפטיים, 24.10.2011)) ובפרשת גורבץ, הגיעה העת לצמצם את הפער בין הרטוריקה הקשה בה נקט בית המשפט בעבירות כלכליות, לבין רמת הענישה המקלה שהיתה נהוגה במחוזותינו בעבירות מסוג זה. זאת, בנוסף לעובדה כי בעניין עבירת סחר במידע פנים, קרא המחוקק, באופן שאינו משתמע לשתי פנים, במסגרת התיקון לחוק ניירות ערך, להחמיר בענישה.

98. סיכומו של עניין זה - מתחייבת החמרה מהותית ברמת הענישה הנוהגת. אולם, מן הראוי שהחמרה זו תתבצע על ידי בית המשפט באופן הדרגתי - על מנת שלא לפגוע מעבר לנדרש ביכולתו של הציבור להפנים את השינוי ולהכווין את צעדיו בהתאם.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

99. סעיף 40ט(א) לתיקון החוק מונה את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהן יתחשב בית המשפט, לקולא או לחומרה, בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם, ככל שבית המשפט סבור שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם. אתיחס רק לנסיבות המנויות הרלוונטיות לענייננו:

- א. התכנון שקדם לביצוע העבירה (40ט(א)(1)) - במקרה דנא, אין ספק כי שני הנאשמים ביצעו את העבירות בידיעה ומתוך תכנון.
- ב. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה (40ט(א)(5)) - שני הנאשמים ביצעו את העבירות, לא מתוך חסרון כיס או מצוקה.
- ג. לזכותו של נאשם 6 ניתן לייחס את גובה הנזק שהיה צפוי להגרם כתוצאה מהעבירה והנזק שאכן נגרם בסופו של יום (40ט(א)(3)+(4)), זאת בגין העובדה שסחר בהיקף נמוך יחסית.

מהו, אם כן, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצעו הנאשמים בנסיבותיהן:

100. כפי שכתבתי בבירור בעניין קאופמן ובעניין גורביץ, לטעמי רף הענישה הקיים בעבירות כלכליות, אינו משקף נכונה את הנזק העצום למשק הטמון בעבירות אלו, ורמת הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה רחוקה מידי מרמת הענישה שקבע המחוקק.

101. לאור קיומה של הפסיקה, אליה הפנתה הסניגוריה, ושלאורך השנים הקלה מאוד עם מבצעי העבירות של סחר במידע פנים, אני קובע את מתחם הענישה ההולם בענייננו בטווח של שנה עד שלוש שנות מאסר בפועל, בתוספת מאסר על תנאי וקנס משמעותי שיהיה בו לאיין כל רווח כלכלי שקיווה להפיק הנאשם מהעבירה. זאת רק לנוכח העובדה שנסיונות ביצוע העבירות על ידי הנאשמים והיקפן, הינו בצד הנמוך של הסקאלה. שכן, בנסיונות חמורות מאילו, אל לו לבית המשפט להירתע מלקבוע את מתחם העונש ההולם בקצה העליון של העונש שקבע המחוקק.

בנסיבות העניין ניתן לחרוג ממתחם הענישה שנקבע:

102. כאמור לעיל, לאחר שקובע בית המשפט את מתחם הענישה הראוי, עליו לקבוע האם יש מקום לחרוג ממתחם זה. [סעיף 740](#) לתיקון לחוק מאפשר לחרוג כלפי מטה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקולי שיקום הנאשם, [וסעיף 40ה](#) מאפשר לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרה במקרה בו יש מקום להרחיקו מהציבור מחשש שישוב ויבצע עבירות.

103. [סעיף 40ג\(ב\)](#) לתיקון לחוק קובע כך:

"בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 740 ו-40ה".

104. נדמה לי כי המקרה שבפניי הוא המקרה בו יש לקבוע את העונש שנגזר לנאשמים, בקצה התחתון של מתחם הענישה, ואף לחרוג ממתחם הענישה כלפי מטה.

105. כך, אביא את השיקולים המנויים [בסעיף 40א](#) לתיקון לחוק, הרלוונטיים לענייננו:

א. הנאשמים לקחו אחריות מלאה על מעשיהם, הודו בעבירות שיוחסו להם והביעו חרטה כנה בפני בית המשפט (40יא(4)+(6)).

ב. לשניים אין עבר פלילי כלל ועצם הרשעתם בפלילים והטלת עונשי עבודות שירות מהווה עבורם מכה קשה, הן במישור המוראלי האישי, והן במישור המקצועי (40יא(1)+(3)).

106. בנוסף, שוכנעתי כי שני הנאשמים, שזו להם העבירה הראשונה, אינם צפויים לחזור ולסטות מדרך הישר בעניין זה (ובכלל). על כן, מצאתי לנכון לחרוג אף מהרף התחתון של מתחם הענישה ההולם בעניינם. אודה כי החריגה לקולא, נובעת אף היא, גם מן העובדה שלא יהיה זה נכון כי נאשמים אלו יהיו הראשונים להיכנס מאחורי סורג ובריח בעבירות של סחר במידע פנים.

107. לסיכום עניינם של נאשמים אלו:

א. **אני גוזר על נאשם 2:**

1. שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, במידה ותתקבל המלצה חיובית של הממונה על עבודות השירות.

2. שנתיים מאסר, אך הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום על אחת העבירות המנויות ב**חוק ניירות ערך**.

3. קנס כספי בסך של 150,000 ש"ח או 12 חודשי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, ע"ס 10,000 ש"ח כל תשלום, החל מיום 1.8.12 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד מהתשלומים - יגרור תשלום יתרת הקנס מיידית.

ב. **אני גוזר על נאשם 6:**

1. שלושה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, במידה ותתקבל המלצה חיובית של הממונה על עבודות השירות.
2. 18 חודשי מאסר, אך הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום על אחת העבירות המנויות ב[חוק ניירות ערך](#).
3. קנס כספי בסך של 80,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, ע"ס 10,000 ש"ח כל תשלום, החל מיום 1.8.12 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד מהתשלומים - יגרור תשלום יתרת הקנס מיידית.

באשר לנאשמים 3-5

108. לא אחזור על האמור לעיל באשר לתיקון [לחוק העונשין](#), ועל ניתוח התיקון לחוק - אלא אתייחס רק לדברים הרלוונטיים לעניינם של הנאשמים 3-5. לא אחזור גם על הצורך להחמיר בענישה בעניינן של עבירות כלכליות.

109. סעיף החוק העוסק במי שסוחר במידע פנים שהגיע לידי הינו 52ד:

52ד. (א) לא יעשה אדם שימוש במידע פנים אשר הגיע לידי, במישרין או בעקיפין, מאיש פנים בחברה.

(ב) העושה שימוש במידע פנים אשר הגיע לידי, במישרין או בעקיפין, מאיש פנים בחברה, בניגוד להוראות סעיף קטן (א), דינו - מאסר שנתיים או קנס בשיעור פי שניים וחצי מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) [לחוק העונשין](#), ואם הוא תאגיד - קנס בשיעור פי שנים עשר וחצי מהקנס הקבוע באותו סעיף.

110. אינני מוצא לנכון להכביר עוד מילים באשר לחומרת העבירה של סחר במידע פנים. אולם במקרה שלפנינו, נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשמים הינם בקצה התחתון של רף הענישה. כך, במקרה של אחרים שסחרו במניות החברה, בהיקפים של עד 5,000 ש"ח, החליטה המאשימה כלל לא להגיש כתב אישום בעניינם.

111. כאן מדובר בשלושה בני משפחה נורמטיבית לחלוטין, שבארוחת שבת משפחתית שמעו מאחד מבני המשפחה (נאשם 2) על החיל שעושה החברה בה הוא עובד. בעידודו, מיהרו

הנאשמים לרכוש את מניות החברה, בהתבסס בין היתר, על מידע שהיה עליהם לדעת כי הינו מידע פנים, אולם לא מתוך כוונה לבצע עבירה פלילית.

112. אם המשפחה, שכאמור לעיל, עובדת בעבודות ניקיון, גידלה משפחה לתפארת. בני המשפחה משכילים ומצליחים איש איש בתחומו, ותורמים לסביבתם וקהילתם. זו להם עבירה ראשונה ולא אופיינית.

113. שלושת הנאשמים הודו במיוחס להם, נטלו אחריות והביעו חרטה על מעשיהם. עבור כל אחד מהם, עצם ההרשעה בפלילים מהווה עונש חמור.

114. בעניין דנא, נוכח היקף המסחר הנמוך במידע פנים שביצעו הנאשמים, והנסיבות המיוחדות של המקרה, שנולד במקרה אגב ארוחה משפחתית ללא תכנון מוקדם, לא מצאתי לנכון לקבוע מתחם ענישה הכולל מרכיב של מאסר בפועל. נדמה לי כי זהו אחד המקרים בהם יש להסתפק בקנס כספי מרתיע, ועונש מאסר על תנאי.

115. נוכח כך, איני מוצא מקום להתייחס עוד לנסיבות שבגינן היה מקום לחרוג לקולא ממתחם הענישה, שכן המתחם נמצא, כבר כעת, בחלק הנמוך ביותר של הסקאלה.

116. על כל אחד מהנאשמים 3, 4 ו-5 אני גוזר:

א. שנת מאסר, אך הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום על אחת העבירות המנויות [בחוק ניירות ערך](#).

ב. קנס כספי בסך של 40,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, ע"ס 10,000 ש"ח כל תשלום, החל מיום 1.8.12 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד מהתשלומים - יגרור תשלום יתרת הקנס מיידית.

117. אני מוצא לנכון להבהיר, כי במקרה זה מצאתי לחרוג ממתחם הענישה ההולם משום נסיבותיהם האישיות החריגות של הנאשמים שהצדיקו הקלה בעונשם, ומכאן שהעונש בתיק זה אינו משקף את רמת הענישה הראויה בעבירות מסוג זה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

כתבי עת:

י' גרוס, "האיסור בדבר ניצול מידע-פנים", עיוני משפט, כרך טו (תש"ן) 481

ניתן היום, 11 יוני 2012, במעמד הצדדים.

חאלד כבוב 54678313

חאלד כבוב, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן